

Skulde det eventuelt blive fundet rigtigt at ophæve Statsbaneanlæggene som særlig Institution, ville de herhen hørende Arbejder kunne henlægges direkte under den tekniske Direktør, naar en Overleder for de nye Anlæg stilles til Raadighed til ligemed den efter det skiftende Behov fornødne løse Medhjælp.

Ved Ansættelsen af en *Direktør for Trafiksager* bortfalde de to nuværende Trafikchefers Poster. Foruden Ledelsen af de almindelige Trafikanliggender henlægges Søtrafikken under denne Direktør, hvorfor han bør have Medhjælp af en Søfartsinspektør, som træder i Stedet for den nuværende Søfartschef og Skibsinspektør. Skibenes og Maskinernes Vedligeholdelse og Maskinernes Pasning henlægges derimod under den tekniske Direktør, hvorfor der under Overmaskiningeniøren maa ansættes en Skibsingeniør.

Under *Direktøren for Regnskabs- og Tarifsager* henhører, foruden Regnskabsvæsen og Tarifsager, endvidere Revision, Kassevæsen og Statistik.

Hvad Revisionen angaar, kan der, naar nogle enkelte Funktionærer undtages, næppe foretages nogen væsentlig Indskrænkning. Den Kontrol, som Revisionen udøver, er saa betydningsfuld, ogsaa betragtet som Støtte for Personalets Moralitet, at man ikke tør tage Ansvar for at svække den.

Heller ikke vil det være hensigtsmæssigt at lade Kassekontoret i Aarhus bortfalde. I de større jyske Byer kunde man ganske vist lade Stationerne gøre deres Indbetalinger til de stedlige Banker, men noget saadant vilde kun undtagelsesvis kunne ske paa de mange Landstationer. Det ses ikke rettere, end at der ved en anden Ordning end den nuværende vil medgaa større Udgift til Pengenes Transport og Bevogtning. Intet kan i Virkeligheden være simplere, end at Pengekasserne daglig indkomme til Aarhus Station og straks tages op i Kassekontoret, der findes paa Stationen. Det kan saaledes, i alt Fald for Tiden, ikke anses for økonomisk at ophæve det jyske Kassekontor saaledes som af Kommissionen foreslaaet.

Statistikken er det Hensigten at indskrænke betydeligt, men en stor Del af de derved samlede Oplysninger ere uundværlige til Bedømmelse af Trafikforholdene. Det statistiske Kontor bør derfor bibeholdes, om end i reduceret Skikkelse.

Hvad *Direktørernes Samvirken* angaar, tænkes denne ordnet paa en lignende Maade som den, der er etableret ved de af Ministeriet under 29. Juli 1902 udfærdigede

Bestemmelser angaaende Fællesmøder i Generaldirektoratet for Statsbanedriften (jfr. det neden for trykte Bilag). Det bliver nærmere at fastsætte, hvilke Sager der skulle behandles paa denne Maade saavel som Reglerne for, hvorledes Sagerne skulle refereres paa Møderne, og hvem der eventuelt, foruden Direktørerne, skal tilkaldes til at deltage i disse Møder.

Hvad dernæst angaar *Lanieforvaltningen*, er den af Kommissionens Flertal foreslaaede Ordning med kollegialt sammensatte Distriktsstyrelser bygget over Forbilleder fra Forhold, som ere væsentlig større end vore; den aabner Adgang for Splittelse og Tvist paa et Omraade, hvor Enhed og Samdrægtighed først og fremmest bør være raadende. Tvivl om dette Forslags Hensigtsmæssighed ere da ogsaa komne stærkt til Orde i de forskellige Mindretalsudtalelser, der ledsage Kommissionsbetænkningen.

Den nuværende Ordning Mangler bestaa væsentlig i, at alt for mange smaa Spørgsmaal gøres afhængige af Generaldirektoratets Afgørelse. For Publikum, der har Interesse af at faa Sagerne hurtig afgjorte, er det til Besvær at skulle vente paa Beslutninger, der lige saa vel kunde træffes af de stedlige Embedsmænd; for disse sidste svækkes Følelsen af det økonomiske Ansvar, som paahviler dem, og de faa ofte ikke udviklet den tilbørlige Interesse og Arbejdslyst paa Grund af de mange Bestemmelser, der indskrænke deres Virkefelt; endelig for den ene øverste Leder bliver det uoverkommeligt paa tilfredsstillende Vis at behandle alle de mange smaa Sager. Men medens der derfor er al Grund til at foretage en Decentralisering, saaledes at flere Sager end nu henlægges til de stedlige Embedsmænd, følger heraf ikke, at dette bør ske efter en for alle Driftens Omraader fælles Forskrift. Der er Felter, hvor man ved vort Baneomraades forholdsvis lille Udstrækning netop med Fordel kan bibeholde Centralisationen, og der er i alt Fald ingen Anledning til efter større Mønstre at anordne særlige Provinsstyrelser. Resultaterne fra de langt større Forhold i Sverrig vidne heller ikke for, at der ved dette System opnaas noget særlig godt — i hvert Tilfælde ingenlunde i økonomisk Henseende.

Medens det saaledes for *Trafikdistrikternes* Vedkommende maa anses for heldigt, at disse — saaledes som det allerede sker i *Banedistrikterne* — faa tildelt deres